

בעניין:

העותרת:

התנועה למען איכות השלטון בישראל
רח' יפו 208, ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073; פקס': 02-5000076

נ ג ד

המשיבים:

1. היועץ המשפטי לממשלה – ד"ר אביחי מנדלבליט
ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות המדינה
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס': 02-6467011;
2. מ"מ מפכ"ל משטרת ישראל – ניצב מוטי כהן
3. ממשלת ישראל
4. שר הביטחון – מר בנימין גנץ
5. שר החוץ – מר גבי אשכנזי
6. שר האוצר – מר ישראל כץ
7. שר המשפטים – מר אבי ניסנקורן
8. שר הכלכלה – מר עמיר פרץ
ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות המדינה
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס': 02-6467011;
9. מבקר המדינה – מר מתניהו אנגלמן
10. ראש ממשלת ישראל – מר בנימין נתניהו
ע"י ב"כ דר' יוסי כהן, עו"ד
משרד עורכי דין דר' יוסי כהן
מדרך מנחם בגין 144, תל-אביב
טל': 03-5168484, פקס': 03-5166066
דוא"ל: office@yossi-cohen.co.il
11. מר נתן מילקובסקי
12. עו"ד דוד נ. שמרון
על ידי בא כוחו עוה"ד מיכאל ראבילו /או אופק ברוק
מהגן הטכנולוגי, מלחה, מנחת בגין מס' 1, ירושלים
טל': 02-6490649, פקס': 02-6490659
13. מר מיכאל (מיקי) טוביה גור
באמצעות משרד עו"ד בועז בן צור- בן צור ושות'
ממגדלי הארבעה (מגדל צפוני) רח' הארבעה 28, ת"א
טל': 03-7155000; פקס': 03-7155001;

תגובה מקדמית לעתירה המתוקנת "העתירה"

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 7.1.21, מוגשת בזאת תגובתו המקדמית של המשיב 10 לעתירה. יצוין כי המשיב 10 כבר הגיש את תגובתו לעתירה בבג"ץ 7970/20 ועניינה של תגובה זו בעתירה בבג"ץ 8124/20 ובבג"ץ 3921/20.

א. אקדמת מילין

1. עתירה זו ללא ספק הינה עתירה "מיוחדת במינה", וזאת על שום מה? על שום שלא כל יום נתקלים אנו בעתירה שכל הערות השוליים שבה מפנות לפרסומים באמצעי התקשורת.¹ מדובר למעשה באחיות העיניים, שכן בעוד מרבית העתירה מנוסחת בלשון עובדה, ממש כאילו בדברי אלוהים חיים עסקינן, בפועל ההפניה ל"אסמכתא" עליה מבוססת כביכול "העובדה" מגלה פעם אחר פעם כי מדובר בפרסום באמצעי התקשורת. ואם תמצי לומר כי אמצעי התקשורת עליהם מבוסס הפרסום מגוונים הם, יעלה גיחוך על בדל שפתיך, שכן כמעט כולם נסמכים על עיתון "הארץ", מרביתם על עיתונאי אחד, באותו עיתון. מן העבר השני, יורדת העותרת לרזולוציות (מונח החביב עליה) עד כדי הישענות והתבססות על ציוף טוויטר(!) של אחד מהעיתונאים הידוע באיבתו לראש הממשלה, כמקור עובדתי מהימן ומבוסס.
2. בצד כל זה, מלהטטת העותרת באמצעות מלל מצוחצח התלוש מהמציאות ומהעובדות, ומשמש קישוט לאותה בדיה אשר בדתה מליבה ואשר בצילה הסתופפו גם עותרים אחרים. חלקם של עותרים אלה נוכחים בגלוי בדיון זה, וחלקם אינם נוכחים להלכה אך נוכחים למעשה, והם בבחינת "הרואים ואינם נראים" הבוחשים בקדירה כדי להקדיחה, תוך שמירה על האש שלא תדעך חלילה.

ב. דין העתירה להידחות על סיפה, בשל ריבוי מעשי בי-דין

3. העתירה יוצאת כנגד החלטת היועץ המשפטי לממשלה מיום 12.11.20, ולפיה לא התגבשה תשתית ראייתית מספקת לחקירתו של ראש הממשלה בנושא המניות, קשירתן לרכישת כלי השיט ונסיבות רכישתם/ של אלה, כמו גם של אלה. ביום 19.10.20 הורה בית המשפט הנכבד הזה לעותרת להגיב לטענת המשיב לפיה העתירה בבג"ץ 3921/20 מיצתה את עצמה בכל הנוגע ל"פרשת המניות". ביום 26.10.20 הגיבה העותרת בעתירה האמורה ובעקבות תגובתה התיר לה בית המשפט לתקן את עתירתה.
4. ננקוט בלשון החביבה על העותרת ונשיב כי שניים הם "מנועי האינטרסים" המניעים אותה במרוץ להגשת עתירות סרק כנגד ראש הממשלה: מנוע אחד הוא זה הדואג להרחיקה מן העובדות, לעזור את עיניה כליל ולגרום לכך שהיא החלה להאמין בכזביה ולדמות משאלות לב לעובדות, והמנוע השני הינו סיפוק רצון תורמיה ותומכיה, המונעים על ידי טינה עזה, מעוררת, לראש הממשלה. די בשני מנועים אלה, על מנת לשמן ולהניע את גלגלי המכונה הפעלתנית המייצרת עתירה של עמותה העוטה על עצמה אצטלה של שמירה על שלטון החוק, כאשר למעשה עירומה היא, ולגופה רק עלה תאנה.

¹ למעט שלוש הערות שוליים המפנות להחלטות של היועץ.

5. דומה גם, שהעותרת וחברותיה² מתחרות ביניהן בשאלה מי תגיע ראשונה עם עתירה לבית המשפט הנכבד הזה, וכפועל יוצא מכך מקצינה כל אחת מהן את ניסוחה של העתירה, במטרה לספק את רצון תומכיה ותורמיה. בדומה לעמותות הרבות שצצו כפטירות לאחר הגשם, כעסק מסחרי לכל דבר, העותרת, כתברותיה, מונעת על ידי תסכול, איבה ואכזבה מרה וחרף כישלונותיה אינה מרפה, הואיל ועצם הגשת העתירה היא מטרה בפני עצמה. לא מן הנמנע גם כי התרומות שמקבלת העותרת, עומדות ביתס ישיר להיקף ההכפשות שלה ועוצמתן כנגד ראש הממשלה.
6. והנה, "המנועים" עליהם משתיתה העותרת לכאורה את טיעוניה אינם מסוגלים לשאת עוד את כוביה. להלן מקצת מן המקצת של חוסר האמינות בעתירה. כך למשל, מעזה העותרת לטעון³ כי המידע לגבי האחזקה במניות לא נבדק על ידי המשטרה, בעוד חוות דעת היועץ קובעת, במפורש, כי לא רק שהוא נבדק על ידי המשטרה אלא שגם גורמי אכיפה נוספים בארץ ובחול⁴ בדקו אותו.
7. העותרת אינה בוחלת בכזב בוטה זה, על מנת שלא לסטות חלילה מסדר היום אותו קבעה לעצמה. כל עובדה שתסתור את התזה שהגתה, נדחת הצידה. לצורך זה, היא מרחיקה עדותה עד לכדי אבסורד: "היועץ ופרקליט המדינה לא רצו לחקור את הפרשה, מכיוון שתששו שאם תתגלה שחיתות בבסיס העסקה – היא תבוטל". נציע לעותרת לבחון שוב את טיעונה: אם אין צורך אמיתי ברכישת הצוללות, מדוע חוששים היועץ המשפטי לממשלה ופרקליט המדינה שהעסקה לרכישתן תתבטל? "והאם", "האם", טוענת העותרת כי היועץ והפרקליט פעלו בחוסר תום לב כאשר היו מודעים לשחיתות, אך חיפו עליה? האין קץ לספקולציות חסרות הבסיס של העותרת?
8. זאת ועוד. חרף קביעתו של בית המשפט הנכבד הזה כי אין די במסקנה לוגית ההולכת אחר הלוגיקה של עותר באשר הוא על מנת להורות על חקירתו של ראש הממשלה⁵, נוהגת העותרת כאילו היא עדיין עמלה בחריש קרקע בתולה ולא היו דברים מעולם. לאחר שנסקרו בקפידה רבה כל טענותיה של התנועה לטוהר המידות, אשר ביקשה בעתירתה⁶ כי בית המשפט הנכבד הזה יורה על השלמות חקירה בפרשה "שעניינה רכש בטחוני של כלי שיט לישראל, קבע בית המשפט כי "...קל להתרשם כי טענות העותרת אינן נשענות על מידע או ראיות כלשהן, אלא על הסקת מסקנה לוגית, אך המסקנה הלוגית אינה כל כך מובנת מאליה ומה שוודאי הוא שלא ניתן לומר כי יש להסתפק בה על מנת להצדיק חקירת ראש הממשלה." משמעות הקביעה הינה כי מדובר ב"ראיות כרס" לא יותר מתחושות בטן של העותרת.⁶
9. והנה, כאן, בעתירה מתוקנת זו, מציגה העותרת 54 תצהירים (לא פחות ולא יותר!) של אנשים שהם לכאורה "יודעי סוד", אך למעשה מעמדם ומשקלם אינו שונה ממשקלן של "האסמכתאות" בהערות השוליים האחרות: רכילות תקשורתית ממוחזרת ומגמתית – הא ותו לאו.

² למשל, התנועה לטוהר המידות בבג"צ 7365/20.

³ בסעיף 58 לעתירה.

⁴ בג"צ אייבי. להלן.

⁵ בג"צ 6087/17 אייבי ב' היועץ משפטי לממשלה ואח' (להלן: "בג"צ אייבי").

⁶ ש.ם. בג"צ אייבי. נימוקי הסענות שנטענו שם דומים וקרובים, אם כי לא בניסוחן, לטענות כאן.

10. לא היינו צריכים להשחית זמן רב על מנת להיווכח כי ה"כוכב" הראשי מבין המצהירים – הוא ולא אחר – הינו ממובילי המחאה וההתנגדות לראש הממשלה, אשר לא הייתה לו שום נגיעה למושא העתירה בשום שלב והוא מונע על ידי "מנוע" אחד: תסכול עצום על כישלוננו המהדהד
11. ואם בית המשפט הנכבד הזה כבר קבע כי אין די בעובדה שאנשים מסוימים נחקרו בפרשות אלה על מנת לקשור אליהם את ראש הממשלה, ניתן לגזור גזירה שווה ולקבוע כי אין די בכך שהמצהירים מעלים השערות, ניחושים, סברות ודברי רכיל, על מנת לבסס עובדה כל שהיא.
12. על אחת כמה וכמה יש להתייחס בחשדנות לדברים כשהם באים מפיהם של בעלי אגידות פוליטיות, הפועלים מתוך מניעים ואינטרסים זרים ואשר הגנה על שלטון החוק אינה בראש מעייניהם. הח"מ יימנע ממתן תגובה פרטנית לכל אחד מהתצהירים, שכן לגישתו אין זה ראוי ומכובד להשתמש בהיכל המשפט, כבמה להטחת טענות פוליטיות.
13. העותרת מפליגה על כנפי דמיונה בתיאור "עובדות" שמטרתן ביסוס טענותיה המופרכות בעליל, ולפיהן קיים קשר בין רכישת ומכירת המניות ולבין רכישת הצוללות. היא מביאה בעתירתה את סיפור המעשה כפי שהוא מצטייר בעיניה וכאילו ממתיקה סוד באוזנינו ומגלה כי עמלה היא כשנתיים תמימות על חקירות שביצעה הן מעבר לים והן בתוככי ארץ.
14. למעשה, מבקשת העותרת להתחרות עם החקירה שניהל היועץ המשפטי לממשלה הן באמצעות גופי החקירה במשרדים השונים והן באמצעות פרקליטות המדינה. העותרת טוענת כי חקירתה טובה, מעמיקה וממצה יותר מזו של מוסדות האכיפה, אך קריאה נבונה וקפדנית מצביעה רק על כך שהכרס גדלה ברבות השנים...
15. אין זה מתפקידו של הח"מ להצביע על הכשל המובנה בטיעוני העותרת ועל הסתירות הקשות שבהן, הנובעות מהניסיון הציני לקשור באופן מלאכותי בין עסקת המניות ולבין עסקת רכישת הצוללות, חרף פערי הזמנים, מיתות "השחקנים" ושלל העובדות המעידות על האבסורד שבעצם העלאת הטענה.
16. בית המשפט הנכבד הזה דן לא אחת, הן בהחלטת היועץ שלא לחקור את ראש הממשלה בפרשת הצוללות והן בהחלטתו שלא לחקור את פרשת המניות. והנה, אם החלטות היועץ שלא לחקור כל אחת מפרשיות אלה קיבלו את אישור בית המשפט הנכבד הזה, כיצד ניתן "לקשור" בין "שתי פרשיות" שאינן קיימות כלל?
17. יוזכר כי כל העתירות שהוגשו בנושא הצוללות נדחו או נמחקו על ידי בית המשפט הנכבד הזה. נא ראו:

בג"ץ 3921/20 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "עתירת התנועה");

בג"ץ 8924/18 התנועה לטוהר המידות נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' המיוצגת על ידי מייצגי העותרת כאן;

בג"ץ 4344/16; בג"ץ 7828/16; בג"ץ 782/17; בג"ץ 9061/16; ובג"ץ 955/17 אשר נמחקו כולם בפסק דין (מאוחד) מיום 3.9.201;

בג"ץ 4267/17 התנועה למען איכות השלטון בישראל בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה, אשר נדחה בפסק דין מיום 24.7.2014;

בג"ץ 8853/17 בן מאיר נ' היועץ המשפטי לממשלה, אשר נדחה בפסק דין מיום 26.3.2018;

18. ולבסוף נא ראו את עתירת אייבי, שנדחתה תוך חיוב בהוצאות בשל כך שהוגשה טרם שהועברו ממצאי חקירת המשטרה לפרקליטות ובשל היעדר עילה להתערבות.

19. חרף האמור, עולמה של העותרת כמנהגו נוהג. היא ממשיכה לייצר כאחוזת אמוק עתירות סרק נוספות, משל כאילו מעולם לא קבע בית המשפט בעתירת אייבי כי " נקל להתרשם כי טענות העותרת אינן נשענות על מידע או ראיות כלשהן, אלא על הסקת מסקנה לוגית, לפיה בהקשר בו עסקינו, אם אנשים מקורבים לראש הממשלה מעורבים בפרשה, חזקה כי גם ראש הממשלה חייב להיות חשוד כמעורב בפרשה. ואולם, ההסקה הלוגית האמורה אינה מובנת מאליה כפי שטוענים המשיבים, ובוודאי שלא ניתן לומר כי די בה על מנת להצדיק חקירת ראש הממשלה תחת אזהרה (ההדגשה אינה במקור). מכל מקום, מעורבותו של ראש הממשלה בהחלטות, זיקתם של הנחקרים לראש הממשלה הייתה ידועה לרשויות החקירה, ואם לאחר בחינת מכלול חומר הראיות הקיים בתיק, הכולל גם תשאול של ראש הממשלה עצמו, הגיעו פה אחד למסקנה כי אין, לעת הזו, חשד המצדיק ניהול חקירה נגד ראש הממשלה בפרשה זו, אין לפנינו כל טעם המצדיק הטלת ספק ביושרם ובשיקול דעתם המקצועי."⁷

20. ניתן לשער כי הטעם המרכזי להגשת העתירה דנן היא אמירתו של בית המשפט הנכבד הזה בעתירת אייבי, לפיה " ככל שתתקבל בעתיד החלטה כזו או אחרת על-ידי המשיבים בעניין הנדון, שמורה לעותר הזכות לשוב ולעתור לבית משפט זה"⁸.

21. ברם דומה שנשתכחה מהעותרת הסיומת של דברים אלה, " והכל בהתאם לדיון ולאמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה". לאמור, לא די שתתקבל החלטה על-ידי המשיבים בהקשר לענייננו (החלטה שאכן התקבלה בינתיים) אלא נדרש שיתקיים גם בסיס עובדתי ומשפטי שיצדיק את הגשת העתירה (ובדרישה זו לא עמדה העותרת).⁹

ג. העתירה המתוקנת והתצהירים שצורפו לה, אינם מצדיקים דיון נוסף באותן טענות שהוכרעו כבר מספר פעמים

1.ג הצוללות – עובדות מול בדיות

22. הנה נוכחנו כי כל העתירות התוקפות את החלטת היועץ המשפטי לממשלה ורשויות האכיפה שלא לפתוח בחקירה נגד רוה"מ בנושא הצוללות נדחו עד כה, תוך אמירה ברורה בנוגע לחוסר הרלבנטיות והיעדר המשקל הראייתי המינימלי הנחוץ לצורך פתיחה בחקירה. ושוב, וכאילו לא נבחנו הדברים כלל וכלל ובית המשפט לא קבע כי מדובר בהסקת מסקנה לוגית שאינה מובנת כלל מאליה ואינה מצדיקה את חקירת ראש הממשלה, חוזרים העותרים על מנטרות שחוקות עד דוק, כאילו די בחקירת מקורבים לראש הממשלה, על מנת להטיל בו כתם ולהצדיק את חקירתו.

23. כמפורט לעיל, חמישים וארבעה מצהירים היה על העותרת לגייס על מנת לנסות ולבסס את טיעונה כי יש מקום לדון שוב בעתירתה, על אף האמירות הברורות של בית המשפט הנכבד הזה, על אף חקירותיו המאומצות וחסרות התקדים של היועץ המשפטי לממשלה בליווי רשויות החוק הרלבנטיות, בתוך גבולותיה של ארץ ומחוצה לה. אף לא ממצא אחד תומך בעלילותיהם של "מספרי הסיפורים" שהעותרת קיבצה בעמל רב בתצהירים "סודיים" ו"דרמטיים" – את

⁷ בג"צ 8924/18 התנועה לטוהר המידות ב' היועץ המשפטי לממשלה ואח, סעיף 17 לפסק הדין.

⁸ בג"צ אייבי עמ' 4 פסקה אחרונה.

⁹ נא ראו את דברי כבוד השופט עמית בסעיפים 18-19 לפסק הדין.

- חלקם הדליפה לאמצעי התקשורת – כזכור "כוכבי" הערות השוליים, שעליהם ביססה העותרת את עתירתה תוך ציפייה להיזון חוזר בתמורה להדלפות. עיון בתצהירים מגלה שכמעט כולם – ללא כל בוושה – נסמכים באופן זה או אחר על אמצעי התקשורת. תשומת לב בית המשפט לעובדה שתבנית התצהירים היא אחידה: "על פי מידע שפורסם".
24. בדומה למכונת הנצח הפועלת מעצמה בתנועה נצחית ללא אנרגיה חיצונית ומפיקה אנרגיה שימושית, "פרפטו מובילום", מדליפה העותרת לאמצעי התקשורת "מידע סודי". אלו מפרסמים אותו ולאחר מכן העותרת נסמכת עליו בעתירותיה – ותוזר חלילה.
25. בנסיבות אלה, לא נתפלא אם העתירה הבאה של העותרת בעניינו תבוסס על הפרסומים שהיא בעצמה יזמה, בציניות חסרת תקדים, שעה שניסתה לשוות לתצהירים שהגישה חשאיות וסודיות, בעודה מדליפה את חלקם לאמצעי התקשורת.
26. גם אם נניח ליסוד הנפשי של המצהירים ונתעלם מחוסר תום ליבם ו"המנועים" האמיתיים המניעים אותם, גם אז, עיון קל מעלה כי משקלם הינו משקל נוצה. גם היועץ בחן את התצהירים, הגיע למסקנה המתבקשת וקבע כי "לאחרונה הגישה התנועה לאיכות השלטון עתירה בנושא זה (בג"צ 3921/20), אשר צורפו לה, בין היתר, תצהירים. חלקם ניתנו על ידי בכירי מערכת הביטחון לשעבר, המבקרים את התהליכים שנגעו לרכישת כלי השייט על ידי מדינת ישראל. לפיכך, ביקשתי מפרקליטות המדינה וממשטרת ישראל לבחון במסגרת זו אף את הטענות בעתירה ואת המידע שצורף אליה. הן משטרת ישראל והן פרקליטות המדינה בחנו, בשים לב למכלול הנתונים שמצוי כעת בידי רשויות האכיפה, האם נכון לעת הזו קיימת תשתית ראייתית המצדיקה לפתוח בחקירה פלילית. הבחינה נעשתה בכל גוף לעצמו, ולאחר מכן גם בישיבות משותפות. לאחר בחינת הדברים הוצגה בפניי, כאמור לעיל, מסקנתם הדומה, ולפיה אין בנמצא תשתית ראייתית המצדיקה פתיחה בחקירה בפרשת המניות או שינוי העמדה ביחס לנתניהו בפרשת כלי השייט." 10
27. והנה, היועץ, אשר בחן את התצהירים לא מצא שהם "מטלטלים" ואפילו לא מצא בהם בדל ראייה אלא רק "השערות". וכפי שכבר נאמר לא אחת לעותרת: אין די בהעלאת השערות כדי לגבש עילות.
28. לא מן הנמנע גם לסבור שמסקנת היועץ נובעת מהעובדה שהוא לא הסתפק בהקשבה רק לאלה המשתייכים ל"מחנה לא ביבי", המביאים את השערותיהם עלי דף, אלא גם לאלה שהיו שותפים באופן מלא להליך קבלת ההחלטות. כך למשל, העיד באופן חסר תקדים בחריפותו, האלוף (במיל) עמידרור במאמר בעיתון "הארץ" באומרו כי "שאלת הצוללות" מקפלת בעצם בחובה שלוש שאלות שונות: א. האם ישראל צריכה צוללת שישיית? ב. סוגיית ההסכמה למכור צוללות למצרים. ג. מי צריך תשע צוללות.

"את הצוללת השישית" פגשתי באפריל 2011, כראש המטה לביטחון לאומי. לפני נסיעתי הראשונה או השנייה לגרמניה התבקשתי, כמדומני שעל ידי שר הביטחון אז, אהוד ברק, להביא להסכמת הגרמנים לספק מימון בעבור שלישי צוללת, כדי שנוכל לרכוש את הצוללת השישית. ואכן, בהיותי שם ביקשתי ממקבילי מימון לצוללת, ומימון לארבע ספינות השטח המיועדות להגנת השטח הכלכלי בים. בעבור פחות משנה הוא החזיר לי תשובה חיובית באשר למימון שלישי צוללת.

10 עמ' 6 לחוות הדעת של היועץ המשפטי מיום 15.10.20.

יש ויכוח בתוך המערכת הביטחונית, אם צריך חמש או שש צוללות. ההחלטה תלויה בעבודת חקר ביצועים – שאמורה להגדיר זמינויות בתנאים שונים, ובגישה העקרונית – הנעה בין אופטימיות זהירה (אפשר חמש) לפסימיזם שאינו לוקח סיכונים (צריך שש). זה ויכוח לגיטימי, שבו אנשים רציניים ובקיאיים נמצאים משני צדי המתרס.

כשבישרתי למערכת על מימון שלישי מהצוללת השישית, לא שמעתי שום הסתייגות או הבעת צער; לא זכורה לי תגובה שלילית בנוסח "זה מיותר". בזה תם עיסוקי בצוללת השישית.

בעת ביקור בגרמניה עם ראש הממשלה בנימין נתניהו בזמן שמוחמד מורסי היה נשיא מצרים, הועלתה על ידי ראש הממשלה שאלת אספקת הצוללות למצרים. הקנצלרית, אנגלה מרקל, אמרה, שאם מורסי יישאר הנשיא, היא תשקול את הדבר, כי התרשמה שזה שלטון מסוכן. לא ידעתי אז, שישראל הסכימה לאספקת הצוללות הללו. ברבות הימים עשיתי כמה בירורים כדי להבין כיצד צמחה ההסכמה הישראלית, והבנתי שהיו שתי הסכמות כאלה: האחת לעצם המעשה, והשנייה לכך שהדגם הנמכר למצרים יהיה דגם משופר.

לעניות דעתי, אי התנגדות ראש הממשלה בשני המקרים היתה מוצדקת, בנסיבות העניין (כאמור, זה הסבר בדיעבד, לא הייתי שם בעת האירועים). מאחר שמצרים, בניגוד לישראל, קונה את הצוללות בכסף מלא, אזי אי היענות גרמנית לבקשתה היתה "שולחת" את המצרים למדינה אחרת, שהיתה מספקת לה צוללות דומות (דרום קוריאה, צרפת ויפן, ואולי אף רוסיה וסין, מייצרות צוללות כאלה). דומה שהשיקול היה, שעדיף שמצרים תקנה את הצוללות בגרמניה – שם התחום מוכר לנו היטב, ונוכל להעריך את האיום ברמת דיוק גבוהה. יתר על כן, לישראל גישה טובה לדרג המדיני בגרמניה, ואם יהיה צורך בעוד מאמץ בהקשר המצרי, למשל לקבלת פיצוי באיזשהו תחום, שם יהיה קל יותר לממשו. ההסבר בדיעבד הניח את דעתי. הוא נשמע נכון למציאות שנוצרה, באמירת הקנצלרית על "שלטון מורסי" השיקול הוכח כנכון.

שנים אחרי שסיימתי את תפקידי, נתניהו ביקש את חוות דעתי ביחס לגודל צי הצוללות (ראשי ממשלה נוהגים להתייעץ עם אנשים מחוץ למערכת. כפי שעשה אהוד אולמרט לפני תקיפת הכור בסוריה, ככתוב בספרו). אמרתי לו, שלא מספר הצוללות בצי הוא הבעיה החשובה, כי לפי חשבוני צריך הוא לפעול באופן מידי לעצם המשך קיום הצי.

החשבון פשוט: הצוללת הראשונה מבין החמש שבשירות תהיה חייבת להפסיק את שירותה המבצעי ב-2027, כי לא מחזיקים צוללות למשך יותר מ-30 שנות שירות, והיא הגיעה לישראל ב-1997. עוד שתיים מאחיותיה הגיעו די בדצף, ולכן בתוך זמן קצר יקטן צי הצוללות מעבר למתקבל על הדעת, וב-2050 הוא ייעלם.

הוספתי ואמרתי, שמאחר שהרגע שהוא ידבר עם מרקל ועד שתהיה בידינו צוללת מבצעית חדשה יעברו לפחות 10 שנים, אין לו זמן, ואסור לדחות את הבקשה. יתר על כן, מדובר בהחלטה שהיא בשלב ראשון בתחום המדיני פוליטי, ועדיף לסגור זאת עם קנצלרית

המחויבת בלבה לביטחון ישראל כבר בנסיעתו הקרובה. הצעתי לו לבקש ממרקל מימון לשתי צוללות, ולקנות מכספי ישראל עוד ארבע, וכמו כן לחתום על אופציה לעוד שלוש – סך הכל תשע צוללות.

כך נולדה "אגדת הצי בן תשע הצוללות", אולי בעקבות טעות סופר ואולי בעקבות טעות בהבנה. בכל מקרה, איש לא חשב שצריך צי של תשע צוללות. הכוונה היתה ליצור אופציה להחלפת כל צי הצוללות ברצף עד שנות ה-90 של המאה הנוכחית, כך שיהיו חמש או שש צוללות פעילות בכל עת, מה שיוחלט.

הצבא התנגד להזמנת מספר כה רב של צוללות וראה בהתחייבות לשש צוללות עול כבד מדי על התקציב העתידי. ראש הממשלה קיבל את דעת הצבא, והחליט שישראל תקנה רק שלוש צוללות, ועוד שלוש באופציה. איש לא התנגד לקניית שלוש הצוללות – לפחות לא בדיונים שבהם אני השתתפתי.

מותר לאנשים לחשוב אחרת, ולא כל מחשבה שונה היא בגדר "בגידה" או "מעשה נורא", או אפילו "מעשה שלא ייעשה". מותר לחשוב שאפשר להסתפק בחמש צוללות, ולגיטימי להעריך שחיוניות שש. אפשר לחשוב שמוקדם מדי לקבל החלטה על סט הצוללות הבא 12 שנה לפני תום הדור הקיים – אבל בה במידה לגיטימי להעריך ש-12 שנה אינן פרק זמן ארוך מדי כדי להיערך נכון לכניסת הדור הבא. וכן הלאה וכן הלאה.

ההסבר להסכמה למכירת הצוללות למצרים נשמע הגיוני. עם זאת נעשתה טעות של ממש, אם לא עודכן משרד הביטחון במתן ההסכמה להספקת הצוללות למצרים. לעניות דעתי ותחושותי, זאת תוצאה של טעות מטופשת ולא של מזימה אפלה, כי זה צעד שאי אפשרי להסתירו.

והעיקר: ככל שאני יכול להעיד, התהליכים לשמירת עוצמתו של צי הצוללות למשך תקופה ארוכה היו נכונים מכל בחינה מקצועית¹¹

29. אם כך, ניתן בצדק להניח שלא בהיסח הדעת קבע היועץ כי "העתירה והתצהירים אינם כוללים אינדיקציות ראייתיות ממשיות כלשהן אשר יש בהן להעצים את החשד נגד נתניהו בכל הנוגע למעורבותו בעבירות פליליות לכאורה שביצעו אחרים במסגרת פרשת כלי השייט"¹².

ד. נושא המניות – עובדות שלא עניינו את מספרי סיפורים

30. גם בנושא המניות שנרכשו ונמכרו על ידי ראש הממשלה, בודה העותרת וטוענת מהרהורי ליבה. גם כאן נכונים הדברים ששנינו ולפיהם אין די בהסקת מסקנות הנראות לוגיות בעיני העותרת. אלא שכאן מרחיקה העותרת לכת וטוענת כי פרשת המניות קושרת באופן פלא בין ראש הממשלה ו"טובות הנאה" מפליגות שקיבל כביכול מקרובו. לא רק שטענותיה של העותרת אינן מסתמכות על עובדות, אלא שהן מצביעות על חוסר הבנה בסיסי בעולם זה. מאחר שמדובר בתגובה מקדמית לא ניכנס לעובייה של קורה בדבר מופרכותה של טענה זו, אלא רק במקצת.

¹¹ פורסם ב"הארץ" ביום 19.10.20.

¹² החלטת היועץ מיום 15.10.20 סעיף 32.

31. ביום 31.3.2009, ערב כניסת ראש הממשלה לתפקידו, פנו עורכי דינו לוועדת ההיתרים בבקשה להתיר לו להמשיך ולהחזיק במניותיו. הוועדה נעתרה לפנייתו ואישרה לו להחזיק במניות על אף כניסתו לתפקיד וזאת בשל כך שהוא אינו שותף עסקי בחברה אלא משקיע פסיבי, בבעלותו אחוז מוערי ממניות החברה ואין לו חלק בניהולה. את המניות רכש ראש הממשלה ביחד עם משקיעים אחרים במחיר שוק ללא כל הנחה.

32. היועץ המשפטי לממשלה בחן את אותן העובדות ממש, הכתובות באריכות חסרת תקדים בעתירה, וקבע כי אין מעוררות חשדות המספיקים לפתיחה בחקירה פלילית.¹³ ככה זה, כשמסתמכים על גורי ידיעות מגמתיות על מנת לייצר שוב ושוב עתירות סרק.

2.2 הקשר בין רכישת המניות לרכישת הצוללות – אחיזת עינים

33. כאמור לעיל, ביום 19.10.20 ולאחר שניתנה החלטת היועץ מיום 15.10.20, הורה בית המשפט לעותרת להגיב לטענת היועץ כי העתירה מיצתה עצמה נוכח השינוי בתשתית העובדתית והתיר לעותרת לתקן את עתירתה. בהמשך להחלטה זו הוגשו עתירה זו ועתירה נוספת של התנועה לטוהר המידות. נראה כי שוב נעלמה מעיני העותרות אמירתו של בית המשפט הנכבד הזה לפיה **"נשתכחה מהעותרת הסיימת של הדברים הללו, והכל בהתאם לדין ולאמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה"**, לאמור, אין די כי תתקבל החלטה (שאכן התקבלה בינתיים) אלא נדרש שיתקיים גם בסיס עובדתי ומשפטי שיצדיק את הגשת העתירה.¹⁴

34. ההיסטוריה מלמדת כי עד כה דק המשיב 1 פורתא עם ראש הממשלה וסביר להניח שלא עשה לו כל "הנחות" בחקירות שהתנהלו בעניין הצוללות. מסיבות שונות, החליט היועץ המשפטי לחקור את ראש הממשלה ולהעמידו לדין. ברור שלו הייתה בידי היועץ שמץ של ראייה כנגד ראש הממשלה בעניין המניות או הצוללות, הוא היה משתמש בה ללא היסוס.

35. החלטת היועץ בנושא הצוללות, כמו גם בנושא המניות, עמדה לבחינה מדוקדקת של בית המשפט הנכבד הזה והוא דחה מכל וכל את הטענה כי יש להתערב בה ולחקור את ראש הממשלה בנושאים אלה. החלטות בית המשפט דנה מהוות מעשה בית דין, ולמצער השתק פלוגתה, המונעים דיון נוסף בעתירות. ממה נפשך: אם בכל אחד ממושאי העתירה אין הצדקה להורות על חקירה, כיצד ניתן לטעון שחבירה ביניהם תכונן ותקים הצדקה שכזו? טול למשל את העתירה של התנועה לטוהר המידות, אשר נדחתה ובמסגרתה נאמרו הדברים המפורשים הבאים: **"מכל מקום, מעורבותו של ראש הממשלה בהחלטות, וזיקתם של הנחקרים לראש הממשלה הייתה ידועה לרשויות החקירה, ואם לאחר בחינת מכלול חומר הראיות הקיים בתיק, הכולל גם תשאול של ראש הממשלה עצמו, הגיעו פה אחד למסקנה כי אין, לעת הזו, חשד המצדיק ניהול חקירה נגד ראש הממשלה בפרשה זו, אין לפנינו כל טעם המצדיק הטלת ספק ביושרם ובשיקול דעתם המקצועי"**¹⁵.

36. נדמה כי לא יכולה להיות מחלוקת שקיימת זהות עובדתית ומשפטית בין הנושאים שעמדו לדין בעתירות שנדחו, חלקן עניינית וחלקן על סיפן, ובין אלה המונחות כיום על מדוכת בית המשפט. בעתירת התנועה לטוהר המידות, כמו גם בעתירת אייבי, נטען כי הקשר בין האנשים הקרובים

13 ראו סעיף 32 להחלטת היועץ בפרשת המניות מיום 15.10.20. כך גם חזר וקבע היועץ בהחלטתו מיום 12.11.20.

14 שם, סעיפים 18-19 בפסק הדין בעתירת אייבי.

15 ראו שם בסעיף 18 לפסק הדין.

לראש הממשלה, מצדיק את החשד כי מתקיימים ביניהם יחסי קח ותן. אף טענה זו נדחתה עניינית בפסקי הדין.

37. גם הקשר בין המניות שנרכשו לבין הצוללות נבחן, אם כי בצורה עקיפה. החלטת היועץ מיום 15.10.20 מצביעה כי דין ההחלטות שניתנו על ידי בית המשפט הנכבד הזה ואשר קדמו לה, לעמוד על מכונן, נוכח העובדה כי העותרת לא חידשה מאומה בעתירתה. זהות בין הצדדים קיימת כמו גם הממצא העובדתי הפוזיטיבי לפיו העתירה מתבססת על הסקת מסקנות (ואנו נוסיף ונאמר, רחשי לב בעיקר). בית המשפט מפיו של כבוד השופט גרוסקוף¹⁶ חזר ושנה כי "כפי שהובהר בעבר, לגורמי אכיפת החוק מסור שיקול דעת רחב לגבי עצם הפתיחה בחקירה פלילית, ולגבי אופן ניהולה, קל וחומר כאשר מדובר בהחלטות בהן מעורבים ראשי המערכת, דוגמת המשיבים 1-2. היקפו הרחב של שיקול הדעת המסור לרשויות התביעה, מכתוב ביקורת שיפוטית מצומצמת על החלטותיהן. בהתאם, הלכה היא כי בית משפט זה לא יתערב בהחלטות רשויות החקירה ואכיפת החוק ולא יחליף שיקול דעתן בשלו, אלא במקרים חריגים ביותר; בין היתר, בנסיבות בהן ההחלטות הנתקפות נתקבלו בחוסר סבירות קיצוני, בחוסר תום לב, או על יסוד שיקולים זרים (ראו, בין רבים, בג"ץ 14/6410 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה, פסקאות 67-71) 2015.2.4. (מתחם ההתערבות בהחלטותיהן של רשויות התביעה אשר מתקבלות על סמך שיקולים ראייתיים (להבדיל, למשל, משיקולים של "עניין לציבור"), הוא מצומצם עוד יותר, בהינתן שהמיומנות של הערכת הראיות מצויה בליבת הסמכויות והמיומנויות של פרקליטות המדינה (שם, פסקה 79).

העותרת, אשר ערה להלכות אלה, טוענת כי בנסיבות ענייננו, עצם החלטת המשיבים שלא לחקור את ראש הממשלה באזהרה עולה בגדר חוסר סבירות קיצוני, המחייב ומצדיק את התערבותנו (כאמור, העותרת טענה גם לעילת ההתערבות של שיקולים זרים, אך בשפה רפה, ובגדר אפשרות בלבד, ועל כן איננו מוצאים צורך להתייחס לדברים). מנגד, טוענת המדינה כי ההחלטה שלא לחקור באזהרה את ראש הממשלה (אלא להסתפק בגביית עדות פתוחה בלבד), נובעת אך משיקולים ראייתיים – היעדר חשד סביר לביצוע עבירה פלילית מצדו, על רקע התשתית הראייתית שנאספה, ובכללה גרסת עד המדינה. עוד טוענת המדינה, כי לעמדה זו היו שותפים כלל הגורמים המעורבים בחקירה ובליוויה".

38. והנה, היועץ המשפטי לממשלה הגיע למסקנה כי לראש הממשלה, כמו גם לבן דודו, לא היה כל מידע אודות מעורבות החברה באספקת הרכיבים לצוללות וכי על אף ולמרות העובדה שהוא רואה ברכישת המניות טובת הנאה, אין הוא רואה כל קשר אפשרי לעבירה שנקשרה בטובה זו.

39. זאת ועוד. הטענה כי תבירה בין רכישת ומכירת המניות ולבין רכישת הצוללות היא שמצדיקה דיון נוסף בשאלה האם יש או אין מקום לפתוח בחקירת רוה"מ, הינה טענה מלאכותית ומאולצת, שכן עיון קל בהחלטת היועץ המשפטי לממשלה מיום 15.10.20 מלמד כי הוא היה מודע היטב לטענה ובחן את שאלת החקירה של רוה"מ על בסיס עובדות אלה. וכך נאמר:¹⁷

"...לצד זאת גם נדרשתי כמובן לשאלת הקשר האפשרי שבין עסקת המניות ועסקיו ועיסוקיו של בן דודו של נתניהו מיליקובסקי לבין האירועים שנחקרו

¹⁶ בג"ץ 8924/18 התנועה לטוהר המידות, טעיפים 16-17 לפסק הדין.

¹⁷ החלטת היועץ מיום 15.10.20 בסעיף 2.

במסגרת כלי השיט, וביתר פירוט לשאלה, האם בכל הידוע לנו נכון לעת הזו ביחס לנושא זה יש כדי לשנות מההחלטה שלא לראות בנתניהו כחשוד בפרשת כלי השיט. בכלל זאת האם עולה מהתשתית הראייתית שלפניי חשד סביר כי נתניהו היה מודע לקיומה של זיקה, ככל שהייתה כזאת, בין עסקיו ועיסוקיו של מיליקובסקי לבין התאגיד הגרמני שמכר לישראל את אותם כלי שיט? ואם כן, האם נתניהו פעל במסגרת עסקאות כלי השיט שערכה ישראל לטובת מיליקובסקי, מטיבו?"

40. היועץ המשפטי לממשלה השיב לכל השאלות הללו בשלילה. הוא קבע כי הזיקה בין מיליקובסקי לבין עסקאות השיט של טיסנקרופ הינה "זיקה כלכלית מעורפלת" שאינה מבססת תשתית נדרשת לפתיחה בחקירה. ועוד, כי בשאלת "מודעות נתניהו לזיקה כלכלית בין עסקי מיליקובסקי לבין עסקאות כלי שיט של מדינת ישראל מול טיסנקרופ התמונה הראייתית חסרה אף יותר" (מסקנה המתבקשת מאליה נוכח המסקנה הנוגעת למודעות מיליקובסקי). משמעות הדברים הינה כי החלטת היועץ המשפטי לממשלה ניתנה על בסיס אותן עובדות שבגינן קבע בית המשפט הנכבד הזה שיש לדחות את העתירות בנושא הצוללות, כמו גם בנושא המניות.

41. מול החקירות המאומצות והמעמיקות שביצע היועץ בפרשות אלה, בשיתוף עם משרדי הממשלה וגורמי האכיפה הרבים הנוגעים בדבר, והמסקנות אליהן הגיע, מתחרה "רשות האכיפה העליונה" באמירות כמו "ברור ששני מנועים אלה (הצוללות והמניות-י.ב.) מהווים את המוטיבציה לרכישה"¹⁸. מהיכן נטלה לעצמה העותרת את חירות הלשון מחוסרת האחריות, המסוכנת, יש לומר, לכתוב דברי הבל שכאלה? ללא כל עובדות מבוססות, ללא כל ראיות, תוך הסתמכות על פוליטיקאים מתוסכלים שהציבור מאס בהם? רחשי לב שהתבדו, זעם, אכזבה קשה ותסכול עולים ומבצבצים מעל מילה בלשון העתירה.

42. מובן כי במקרה זה, בו יצאה תוות דעת כה מנומקת מטעם היועץ ועוזריו הרבים, טוב היה לה לעותרת לחדול. אמנם היועץ ללא ספק אינו חסין משגיאות והחלטותיו נתונות לביקורת שיפוטית, אך במקרה זה לא הצביעה העותרת על כל פגם בהחלטתו ואין כלל ספק שהיא צודקת ומבוססת על עובדות.

43. על העותרת להבין כי החלטת בית המשפט להתיר הגשת עתירה מתוקנת אינה מחייבת אותה להגישה. כפי שצוטט כבר "לאמור, אין די כי תקבל החלטה (שאכן התקבלה בינתיים), אלא נדרש שיתקיים גם בסיס עובדתי ומשפטי שיצדיק את הגשת העתירה".¹⁹

44. העותרת טוענת כי די בקביעה שרכישת המניות הייתה כרוכה ב"טובת הנאה", על מנת להצדיק חקירה בדבר הקשר בין טובת הנאה זו לרכישת הצוללות. כאמור, משהותר הקשר אליו היא חותרת, אין כל הבדל ב"תשתית הראייתית" שהונחה בעתירה המתוקנת, בהשוואה לטיעוני העותרת בעתירות שנדחו, מלבד התצהירים אשר צורפו לעתירה ואשר נבחנו כאמור על ידי היועץ, כמפורט בחוות דעתו. במשקלם ובאיכותם נדון בפרק נפרד כיאה להם.

45. יובהר, שלא לצורך לעת הזו, כי ראש הממשלה אינו מקבל את המסקנה אליה הגיע היועץ כי זכה ב"טובת הנאה", אך מאחר שהיא אינה טומנת בחובה כל תוצאה אופרטיבית, הוא לא ידון בה

¹⁸ סעיף 33 לעתירה.

¹⁹ בג"צ 8924/18 התנועה לטוהר המידות, סעיף 18 לפסק הדין.

לגופה. המסקנה העולה מן המקובץ עד כה הינה כי טענות העותרת נטחנו עד דק בכל העתירות שקדמו לעתירה זו ובצדק נדחו כולן כאחת. גם עתירה זו דינה דחייה.

ועתה, לשאלת "הבהילות" ומאזן הנוחות..

ה. דין הבקשה לדיון דחוף ולצווי ביניים להידחות גם בשל אי עמידה במבחן

מאזן הנוחות

46. כמפורט לעיל, סיכויי העתירה קלושים ביותר. "העובדות" שעליהן מבוססת העתירה נבחנו על ידי היועץ המשפטי לממשלה ואינן מתיישבות ולו במעט עם התשתית העובדתית המדומיינת אותה מציגה העותרת. כאמור, זוהי תשתית עובדתית המבוססת על הרהורי לב, רצונות כמוסים וגלויים של אלה העומדים מאחוריה ומסקנות לוגיות שאינן בהכרח פועל יוצא של האמת לאשורה.

47. היועץ המשפטי לממשלה בחן את התשתית הראייתית שהונחה בפניו, "אשר כוללת מידע שהתקבל ממספר רשויות" ובכלל זה גם מהרשות להלבנת הון ומימון טרור וגם מרשות המסים. בסיומה של הבחינה הוא קבע: "אני סבור כי יש לקבל את המלצתם הדומה של ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל-ניצב יגאל בן שלום, פרקליטות המדינה, שניתנה על דעת שני המשנים לפרקליט המדינה שעסקו בנושא – גב' ליאת בן ארי ומר שלמה (מומי) למברגר, והמשנים ליועץ המשפטי לממשלה – מר רז נזרי וגב' עמית מררי, ולפיה אין בנסיבות העניין תשתית מספקת כדי להורות על פתיחה בחקירה פלילית נגד נתניהו, וכך אני מחליט." 48. גם החלטת היועץ המשפטי לממשלה מיום 12.11.20, אינה מותירה כל ספק בדבר היעדר תשתית עובדתית לפתיחה בחקירה וכפועל יוצא מכך, אי עמידה באחד מן התנאים המרכזיים הנדרשים בבקשה לסעד זמני. דומה שהיועץ המשפטי לממשלה עיף מפניו את החוזרות ונשנות של העותרים, החוזרים ו"לועסים" את אותו החומר שוב ושוב ולכן תשובתו כה קצרה: "הנושאים המועלים בפניותיכם נשקלו על ידי הגורמים הרלבנטיים עוד בטרם גיבשו עמדתם לפיה בנסיבות העניין לא התגבשה תשתית מספקת לפתיחה בחקירה פלילית". משלא התקיים התנאי הראשון והבסיסי לקבלת הבקשה, אין כל צורך בבדיקת התנאי השני, ולפיו לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו לזיכרון העתירות.

49. כך או כך היה על העותרת להוכיח לכאורה את טענותיה באמצעות תשתית ראייתית והיא כשלה לחלוטין במטלה זו.

1. הטיעון המשפטי

50. החלטת היועץ המשפטי לממשלה מיום 15.10.20, אינה מותירה ספק בדבר הבחינה המעמיקה ורחבת ההיקף שנעשתה על ידו בסיוע כל הרשויות והגופים שהייתה להם, או יכולה הייתה להיות להם, נגיעה למושא העתירה. בחינה זו לא הותירה אפילו צל צילו של חשד בנוגע להתנהלות ראש הממשלה. החלטה זו הותירה את העותרת ודומיה בתחושת אכזבה עמוקה. כיצד זה ההיסק הלוגי ותחושותיהם, המונעות כאמור מאינטרסים זרים, נדחים בפני העובדות? כך לא ייעשה!

51. העותרת טוענת כי חשד סביר או חשד סתם העולה מחוות דעת היועץ המשפטי לממשלה די בו כדי להצדיק היעדרות לבקשתה להתערב בהחלטה זו. אלא שלא ברור באיזה מסמך קוראת העותרת: או שמא שוב נתערבו הרהורי ליבה במציאות כהווייתה? לא נלאה את בית המשפט

בחזרה על הדברים אותם כתב היועץ המשפטי לממשלה, שכן הם מונחים לפני בית המשפט הנכבד ואין בהם אלא את שיש בהם.

52. החלטת היועץ המשפטי לממשלה מתייחסת לעובדה כי גם התצהירים, אשר חלקם ניתן על ידי בכירי מערכת הביטחון לשעבר, המבקרים את התהליכים אשר נגעו לרכישת כלי השיט על ידי מדינת ישראל, ואשר הוגשו במסגרת עתירת התנועה לאיכות השלטון (בג"צ 3921/20) נבחנו על ידו. מסקנת היועץ המשפטי לממשלה הינה חד משמעית ואינה משתמעת לשתי פנים: ההחלטה שלא לחקור את ראש הממשלה הינה החלטה שניתנה על יסוד עובדתי מוצק, אין בתצהירים כדי לשנות את ההחלטה, לא הונחה תשתית ראייתית למודעות מיליקובסקי לקשר (אשר לא ברור כי קיים) בינו לבין טיסנקרופ וממילא לא הונחה כל תשתית עובדתית למודעות כזו אצל ראש הממשלה.²⁰

53. אין בכוחם של צחצוחי הלשון להם כבר נטינו להתרגל (כמעט), כשהם באים מפי העותרת ודומותיה, על מנת לכסות על אפסותם של טיעוניה.

54. העותרת מעזה פניה וטוענת כי ראש הממשלה "העדיף את האינטרס של בעל ההון על פני אינטרס המדינה",²¹ כך ממש! דומה כי התחרות בין המיזמים החוסים תחת איצטלת אבירי השלטון גורמת לאסקלציה בחריפות ומופרכות טיעוניה של העותרת וכי ההפגנות, אשר קולן נשמע ברגע כתיבת תגובה זו ממש, הן תוצאתה של הסתת ההמון, תוך הלעטתו בעובדות שקריות הנוגעות לבטנה הרכה של המדינה. המציאות המדומיינת היא המזינה את קהלה של העותרת בדברי בלע שקריים והיוצאים מפיהם של המתחסדים, הצדקנים, הצבועים, אלה המתיימרים להיות מגן הדמוקרטיה והמציגים עצמם כאילו האמת נר לרגליהם ולכן על פיהם יישק דבר.

55. בשולי הדברים ואך ורק בשוליהם, כיאה למקום המגיע להם, נתייחס לטענה כי החלטת היועץ ניתנה בחוסר סמכות. בחוות דעת היועץ נכתב במפורש כי ההחלטה ניתנה על דעת שני המשנים לפרקליט המדינה שעסקו בנושא, ליאת בן ארי ושלמה למברגר. אלה הם המשנים לפרקליט המדינה אשר סמכויותיו מואצלות להם. לצד זה נזכיר כי היועץ המשפטי לממשלה כיהן בימים הרלבנטיים לחוות הדעת גם כפרקליט המדינה וכי בית המשפט הנכבד הזה מצא כי אין בכך כל פגם (יובהר כי אין בדברים אלה משום נקיטת עמדה).²²

56. רק זחיתות דעת וזלזול בבית המשפט תוך גבהות לב, מאפשרים לעותרת את החופש לטעון טענה מעין זו. כמובן, היא מוסיפה נפח לעתירה זוהי בגדר מטרה העומדת תדיר בפני העותרת, שכזכור עתירתה המקורית השתרעה על פני למעלה ממאה ושבעים עמודים.

ז. בית המשפט לא יתערב בשיקול דעת היועץ המשפטי לממשלה

57. כאמור, בית המשפט הנכבד הזה כבר הביע את דעתו כי אין מקום להתערב בהחלטת היועץ בנושא הצוללות. בהחלטתו זו חזר למעשה על ההלכה המושרשת מקדמת דנא כי בית משפט זה אינו מחליף את רשויות החקירה ואכיפת החוק, אינו מסיג את גבולן ואינו פועל כ"יועץ משפטי-על" או כ"שופט חוקר" [...]²³.

²⁰ בג"צ 8924/18 התנועה לטוהר המידות, סעיפים 16-17 לפסק הדין.

²¹ סעיף א.1.1. לעתירה.

²² החלטת היועץ מיום 15.10.20 בסעיף 2.

58. דין הבקשות להידחות על סיפן גם בשל כך שלא הוכחה כל עילה להתערבות בשיקול דעתן של רשויות אכיפת החוק. אין כל מקום לחרוג מהלכה פסוקה זו, בעיקר נוכח ההחלטה המנומקת, במקרה זה, של היועץ המשפטי לממשלה אשר ניתנה לאחר בחינה עובדתית של כל הטענות שהועלו בפניו, לרבות אלה שבבג"צ 3921/20 התנועה לאיכות השלטון. עמדת גורמי האכיפה בעתירה זו, הייתה ועודנה כי ההחלטה שלא לחקור את ראש הממשלה באזהרה, לא רק שלא ניתנה כלאחר יד אלא נבחנה מעת לעת בצמתים מרכזיים (בג"ץ אייבי). כאמור, העבר מלמד כי לו היה בדל ראייה כנגד ראש הממשלה בעניין הצוללות והמניות – היועץ לא היה מהסס, ולו לרגע קט, לפתוח נגדו בחקירה. נזכיר, זהו אותו יועץ אשר הגיש נגד ראש הממשלה כתב אישום בעבירה תקדימית, אשר לא הגיעה לבחינה עד כה.²⁴

59. בית המשפט הנכבד כבר קבע בעניינו, כי "כפי שהובהר בעבר, לגורמי אכיפת החוק מסור שיקול דעת רחב לגבי עצם הפתיחה בחקירה פלילית, ולגבי אופן ניהולה, קל וחומר כאשר מדובר בהחלטות בהן מעורבים ראשי המערכת, דוגמת המשיבים 1-2. היקפו הרחב של שיקול הדעת המסור לרשויות התביעה, מכתוב ביקורת שיפוטית מצומצמת על החלטותיהן. בהתאם, הלכה היא כי בית משפט זה לא יתערב בהחלטות רשויות החקירה ואכיפת החוק ולא יחליף שיקול דעתן בשלו, אלא במקרים חריגים ביותר; בין היתר, בגסיבות בהן ההחלטות הנתקפות נתקבלו בחוסר סבירות קיצוני, בחוסר תום לב, או על יסוד שיקולים זרים (ראו, בין רבים, בג"ץ 14/6410 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה, פסקאות 67-71) 2015.2.4. (מתחם ההתערבות בהחלטותיהן של רשויות התביעה אשר מתקבלות על סמך שיקולים ראייתיים (להבדיל, למשל, משיקולים של "עניין לציבור"), הוא מצומצם עוד יותר, בהינתן שהמיומנות של הערכת הראיות מצויה בליבת הסמכויות והמיומנויות של פרקליטות המדינה".²⁵

ח. סיכומם של דברים

60. אשר על כן, לנוכח כל האמור מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה. יודגש כי הגשת העתירה אשר מוצתה כבר לפני החלטת היועץ מיום 15.10.20 הותירה לאחריה את טענות העותרת ריקות מכל תוכן. בשים לב לעובדה שכל עתירותיה של העותרת מונעות ממניעים זרים, כוללות הכפשות קשות נגד ראש הממשלה, מתייחסות לכתב האישום שהוגש נגדו כאילו כבר נגזר דינו, וחוזרת על עצמה חזור ושוב, מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על "השחקנית החוזרת" הוצאות לדוגמא, אשר תרתענה אותה מהגשת עתירות סרק בעתיד.

61. בית המשפט הנכבד מתבקש להשית על העותרת הוצאות מיוחדות בשל כך שעתירתה המקורית הייתה בהיקף חסר תקדים של 130 עמודים ולאחר שזו נמחקה "שברה שיא" בהגישה עתירת סרק נוספת בהיקף של 170 עמודים.

62. כפי שפורסם כבר²⁶, העותרת נתמכת על ידי ארגוני שמאל התורמים לה סכומי עתק כדי שתפגע בראש הממשלה ותפיל את הממשלה, ועושה שוב ושוב שימוש ציני וחסר אחריות בבתי המשפט, תוך התעלמות מהחלטותיו הקודמות.

23 בג"צ 2803/20 הפורום המשפטי למען ארץ ישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה, (1.6.20).
24 למעט החלטה באובסור של כבוד השופטת מרגולין בת"פ 12935-02-17 מ"י נ' איתמר שמעוני, שבבסיבות העניין מעוררת ספקות יותר מאשר תמיכה בכתב האישום.
25 שם פסקה 79.

26 ראו פרסום בפייסבוק מיום 16.6.20 .

63. בהקשר זה, ראו למשל את הדברור המעוקם עד כדי גיחוך ממש, של החלטת בית משפט הנכבד הזה מיום 16.6.20, שכל מטרתו קישוש תרומות מן הציבור:

"דרמה של ממש! בג"ץ דורש מהמדינה תשובות על פרשת הצוללות!...ואז "חברות וחברים, (כמובן, "כל ישראל חברים"...י.כ.). כדי שננצח את המאבק הזה אנחנו חייבים אתכם איתנו. תרמו לתנועה וביחד נגמר(כך במקור) את השחיתות"²⁷

64. וכפי ששינו בפתח עתירתנו, העותרות וחברותיה המציאו מיזם חדשני ורווחי אשר מנצל באופן ציני את אורך רוחו של בית המשפט הנכבד הזה:

65. לא יעלה על הדעת שראש הממשלה יאלץ להגיב חדשות לבקרים לעתירות בהיקף כה עצום, מבלי שיושתו על העותרות הוצאות עם הדחייה של עתירתן. לפיכך ונוכח כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה, ולחייב את העותרים בהוצאות משפט ריאליות, המשקפות את מורת רוחו מהגשת עתירות סרק טורדניות, חוזר ושוב.

ד"ר יוסי כהן, עו"ד
ב"כ ראש הממשלה
משרד עו"ד יוסי כהן

²⁷ שם.